

Indenrigsminister omtalte, sig, at, da den ærede Minister, saa vidt jeg forstod ham, modfattede sig dette, medens han vilde gaa ind paa de andre, saa vil jeg henstille til den ærede Forslagsstiller at tage dette Forslag tilbage, for at det ikke skal lægge Loven Hindringer iveien.

Bluhme: Overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) vil jeg gjerne gøre den Bemærkning, at det forekommer mig underligt, at disse Kreditforeninger for de mindre Bemidlede netop savne Sympathi eller rettere finde megen Antipathi mellem dem, der særlig skalde være kaldede til at vaage over de mindre heldig Stillede i Samfundet. Det forekommer mig, at denne Antipathi eller Mangel paa Sympathi for disse Foreninger er høist ubegrundet, og jeg vil kun sige, at i det Mindste for den jydste Kreditforenings Vedkommende tror jeg, at den er saa sundt funderet og saa vel administreret og gaar en saa smuk Fremtid i Møde, at den, i det Mindste hvis den skal finde mange Hindringer paa sin Vej, vistnok er bedre tjent med om nogle Aar at bede sig fritaget for Statens Garanti. Jeg tror, at den staar saa solidt, at den fuldstændig vil kunne undvære Statens Garanti, naar der er gaaet nogle Aar, og dens Obligationer ere indlevede i den almindelige Bevidsthed. Naar det ærede Medlem udtalte, at han var mod de lange Amortisationstider, er han ikke i Overensstemmelse med sin Chef, Finansministeren. Han har her i Tinget udtalt netop det, at han ansaae det for aldeles uberettiget, at man saa stærkt holdt paa, at første Prioritets Laan i Landeieendomme skalde amortiseres. Han sagde, at han var meget villig til at virke hen til ikkeamortisable Første-Prioriteter, idet der altid vilde blive Sikkerhed nok for disse. Amortisationerne kunde da indskrænktes til de sekundære Prioriteter, der som Dristlaan anvendes paa Eiendommene. Det synes i det Hele taget at være uberettiget, naar der bestandig fra Jordbrugernes Side Aar for Aar anvendes Mere og Mere for at drive Eiendommene fremad, at man saa vil gjøre sig til Forsmynder paa en Maade for Landeieendommene, saaledes at man fordrer, at Jordbrugerne desuden skal amortisere den Del af Laanene, hvorfor der er den fuldeste Sikkerhed. De Vædringsforslag, jeg har været med til at stille, have jo ikke hos den ærede Indenrigsminister mødt nogen væsentlig Modstand, og i det Hele har jeg forstaaet ham saaledes, at han stiller sig meget velvillig til dem og vil søge at støtte dem. Men jeg vil sige, at

om enkelte af de paagjældende Bestemmelser giver jeg den ærede Minister Ret i, at de slet ikke behøve at staa i Loven. Det vil tildeels kunne iværksættes statutmæssig, naar der er Overensstemmelse mellem den ærede Indenrigsminister og Interessenterne. Men naar de Vædringsforslag, som jeg tilligemed 4 Andre har været med til at stille, ikke gennemføres, er jeg en absolut Modstander af Loven og ønsker den forkastet, thi i saa Fald maa Foreningen hellere blive staaende paa den gamle Basis. Det er en saa ringe Gevinst, der ved Loven ydes. Den aarlige Udelse er nu $5\frac{1}{2}$ pCt., og det, man tilligter, er at komme ned til $4\frac{3}{4}$ pCt., men efter min Overbevisning kan man ad administrativ Vej bringe den aarlige Afgift ned til 5 pCt., saa det er i Virkeligheden kun $\frac{1}{4}$ pCt., der skal vindes. Det er kun en tilshneladende Binding, der sker. Thi det siges her i dette Lovforslag, at Amortisationstiden skal forøges fra 45 til 58 Aar, men samtidig forlanger man, saaledes som Forslaget er blevet forandret i Landstinget, at den halve aarlige Rente skal betales forud. Men ved denne halvaarlige Forudbetaling af Renten — dette er jo faktisk en Indbetaling til Reservefonden — vil man bevirke, at i Løbet af 58 Aar har man amortiseret 40 pCt., saaledes at Amortisationen faktisk vil være tilendebragt omtrent efter 40 Aars Forløb. Der staar i Loven, at Laanet skal amortiseres i 58 Aar, men det vil faktisk være amortiseret i lidt over 40 Aar, hvorimod den gamle Basis faktisk er 45 Aar, saa det er i Virkeligheden en Tilbagegang for Interessenterne. Jeg kan ikke se andetledes end, at kunne disse 4 Vædringsforslag ikke vedtages her i Salen, ønsker jeg hellere, at Loven, saaledes som den er kommen fra Landstinget, bliver forkastet, da, efter min Overbevisning, Kreditforeningerne saa maatte staa sig langt bedre ved at blive staaende paa den gamle Basis. Hertil kommer end yderligere den Ting, at der her indføres en ny Serie, og Serietinddelingen har for alle Kreditforeningsinteressenter her i Landet været en uhyre Ulykke i de sidste 15—16 Aar. Hermed skal jeg slutte og anbefale at vedtage disse Vædringsforslag.

Bust: Ja, det er ogsaa en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, som jeg vil gjøre. Han nævnte en reel Grund mod disse Kreditforeninger, som ogsaa var en Grund for ham til at stille sig uvillig mod den Sag, og det var den, at, naar vi nu gav en saadan Lov med 58 Aars Amortisationstid, saa ville disse Eiendomme være haandlagte i et Par